ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 1?4 (1121) СУБОТА, 5-га ліпеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . . 30 кап.
3 месяцы . . . . 90 „
6 месяцаў . . . . 1 р. 80 „
1 год . . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 908.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

XVI зьезд УсеКП(б)

ЗАКЛЮЧНАЕ СЛОВА тав. СТАЛІНА

Таварышы, пасьля спрачак па справаздачы ЦК, пасьля ўсяго таго, што адбылася ў нас на зьезьдзе ў сувязі з выступленьнем былых лідэраў правай апазыцыі, мне застаецца мала чаго казаць у сваім заключным слове.

Я гаварыў у пачатку свайго даклаþу, што XVI зьезд партыі зьяўляецца адным з тых нямногіх зьездаў у гісторыі нашай партыі, на якім няма калькі-небудзь афармленай апазыцыі, здольнай высунуць сваю ўласную лінію і супроцьпаставіць яе лініі партыі. Яно, як бачыце, так імення і выйшла на справе.

На нашым зьезьдзе, на XVI зьезьдзе партыі, не аказалася ня толькі афармленай опозыцыі, але не знайшлося нават маленькай групы ці нават асобных таварышоў, якія лічылі-б правамерным выйсьці тут на трыбуну і заявіць аб няправільнасьці лініі партыі. Ясна, што лінія нашай партыі ёсьць адзіна-правільная лінія, прычым правільнасьць яе, аказваецца, да таго наглядная і бяспрэчная, што нават былыя лідэры правай опозыцыі палічылі патрэбным без ваганьняў падкрэсьліць у сваіх выступленьнях правільнасьць усёй палітыкі партыі.

Вядомая рэч, што пасьля ўсяго гэтага, няма патрэбы доўга спыняцца на правільнасьці тых палажэньняў, якія былі разьвіты ў справаздачным дакладзе. Няма ў гэтым патрэбы, бо лінія партыі, у сувязі з яе выразнай відавочнай правільнасьцю, ня мае патрэбы, выходзіць, на гэтым зьезьдзе ў далейшай яе абароне.

І калі, не зважаючы на гэта, я не адмовіўся ад заключнага слова, дык гэта за тым, што ўсё-ж ня лішне, па-моему, адказаць каротка на некаторыя запіскі, якія былі пададзены таварышамі ў прэзыдыум зьезду, і потым сказаць некалькі слоў у сувязі з выступленьнем былых лідэраў правай опозыцыі.

Большая частка запісак датычыць некаторых другарадных пытаньняў: чаму ў справаздачных дакладах не паднята пра галоўлю коней,—ці нельга спыніцца—на гэтым у заключным слове (сьмех); чаму ў справаздачных дакладах не помянута пра кватэрнае будаўніцтва,—ці нельга сказаць аб гэтым што-небудзь у заключным слове; чаму ў справаздачных дакладах не сказалі нічога пра электрафікацыю сельскай гаспадаркі, ці нельга сказаць аб гэтым у заключным слове і г. д. у гэтым сенсе.

Я павінен адказаць усім гэтым таварышом, што я ня мог спыніцца ў сваім дакладзе на ўсіх пытаньнях народнае гаспадаркі. І ня толькі ня мог, але ня меў права на гэта, бо я ня маю права захапляць даклады т.т. Куйбышава і Якаўлева, якія павінны далажыць вам аб конкрэтных проблемах прамысловасьці і сельскае гаспадаркі. Сапраўды, калі ў справаздачы ЦК закрануць усе пытаньні, дык аб што-ж павінны тады гаварыць дакладчыкі ў сваіх дакладах аб прамысловасьці, аб сельскай гаспадарцы, і г. д. (галасы: „правільна").

У прыватнасьці наконт запіскі аб электрафікацыі сельскай гаспадаркі, павінен заўважыць, што аўтар гэтай запіскі дапушчае некаторыя няправільнасьці. Ён заяўляе, што мы ўжо „шчыльна падыйшлі" да электрафікацыі сельскай гаспадаркі, што Наркамзем не дае разьвівацца гэтай справе, што Левін думаў пра гэта інакш і г. д. Усё гэта няправільна, таварышы. Нельга сказаць, што мы „шчыльна падыйшлі" да справы электрафікацыі сельскай гаспадаркі. Калі б мы сапраўды шчыльна падыйшлі да электрафікацыі сельскай гаспадаркі, дык мы мелі-б ужо зараз раёнаў 10—15 з электрыфікаванай сельска-гаспадарчай вытворчасьцю. Але вы ведаеце добра, што нічога гэтага няма ў нас покуль-што. Усё, што можна цяпер сказаць пра электрафікацыю сельскай гаспадаркі,—гэта тое, што электрафікацыя знаходзіцца ў нас у стадыі вопытаў і распрацоўкі. Ленін так і глядзеў на гэту справу, падахвочваючы вопыты па электрыфікацыі сельскай гаспадаркі. Некаторыя таварышы думаюць, што трактары ўжо аджылі свой век, што надыйшоў час перайсьці ад трактараў да электрыфікацыі сельскай гаспадаркі. Гэта, зразумела, глупства і фантастыка. Такіх таварышоў трэба асаджваць. Наркамзем так імення і робіць з такімі таварышамі. Значыць незадаволеньне аўтара запіскі Наркамземам нельга лічыць абгрунтаваным.

Другая група запісак датычыць нацыянальнага пытаньня. Адна з гэтых запісак, якую я лічу найбольш цікавай, раўнае трактоўку праблемы нацыянальных моваў у маім дакладзе на XVI зьезьдзе з тою трактоўкаю, якая дадзе на ў маім выступленьні ва ўнівэрсытэце народаў Усходу ў 1925 годзе, і знаходзіць, што тут ёсьць некаторая нявыразнасьць, якая павінна быць растлумачана. Вы,—кажа запіска,—супярэчылі тады супроць тэорыі (Каўцкага) адміраньня нацыянальных моваў і стварэньня адной агульнай мовы ў пэрыяд соцыялізму (у адной краіне), а цяпер у сваім дакладзе на XVI зьезьдзе заяўляеце, што комуністы зьяўляюцца прыхільнікамі злучэньня нацыянальных культур і нацыянальных моваў у адну агульную культуру, з адною агульнаю мовай (пэрыяд перамогі соцыялізму ў сусьветным абхвацс),—ці няма тут нявыразнасьці?

Я думаю, што тут няма ні нявыразнасьці, ні якой-бы там ні было-б супярэчнасьці. У сваім выступленьні ў 1925 годзе я супярэчыў супроць нацыянал-шовіністычнай тэорыі Каўцкага, у моцы якой перамога пралетарскай рэвалюцыі ў палове мінулага стагодзьдзя ў аб'яднанай аўстра-нямецкай дзяржаве павінна была выклікаць злучэньне нацый у адну агульную нямецкую нацыю, з адною агульнаю нямецкаю моваю і анямечаньне чэхаў. Я супярэчыў супроць гэтай тэорыі, як супроць анты-марксысцкай, антыленінскай, спасылаючыся на факты з жыцьця нашай краіны пасьля перамогі соцыялізму ў СССР, якія адхіляюць гэтую тэорыю. Я і цяпер супярэчу супроць гэтай тэорыі, як гэта бачна з майго справаздачнага дакладу на гэтым, XVI зьезьдзе. Супярэчу, бо тэорыя злучэньня ўсіх нацый, скажам, СССР у адну агульную вялікарасейскую нацыю з адною агульнаю вялікарасейскаю моваю ёсьць тэорыя нацыянал-шовіністычная, тэорыя антыленінская, якая супярэчыць асноўнаму палажэньню ленінізму, якое складаецца з таго, што нацыянальнае адрозьненьне ня можа зьнікнуць у бліжэйшы пэрыяд, што яно павінна застацца яшчэ надоўга—нават пасьля перамогі пралетарскай рэвалюцыі ў сусьветным абхвацс. Што датычыць больш далёкай пэрспэктывы нацыянальных культур і нацыянальных моваў, дык я заўсёды трымаўся і прадаўжаю прытрымлівацца таго ленінскага погляду, што ў пэрыяд перамогі сацыялізму ў сусьветным абхвацс, калі сацыялізм умацуецца і ўвойдзе ў быт,—нацыянальныя мовы нямінача павінны злучыцца ў адну агульную мову, якая, зразумела, ня будзе ні вялікарасейскай, ні нямецкай, а нечым новым. Аб гэтым я таксама выразна заявіў у сваім дакладзе на XVI зьезьдзе.

Дзе-ж тут нявыразнасьць і што, уласна, патрэбна тут растлумачыць? Як відаць, аўтары запіскі ня зусім выразна зразумелі прынамсі дзьве рэчы. Яны не зразумелі перш-на-перш таго факту, што мы ўжо ўступілі ў СССР у пэрыяд сацыялізму, прычым не зважаючы на тое, што мы ступілі ў гэты пэрыяд, нацыі ня толькі не адміраюць, а наадварот, разьвіваюцца і росквітаюць.

Ясна, што мы ўжо выйшлі з пераходнага пэрыяду ў старым яго сэнсе, уступіўшы ў пэрыяд простага і разгорнутага соцыялістычнага будаўніцтва па ўсім фронце.

Ясна, што мы ўжо ўступілі ў пэрыяд соцыялізму, бо соцыялістычны сэктар трымае цяпер у руках усе гаспадарачыя рычагі ўсёй народнай гаспадаркі, хоць да пабудаваньня соцыялістычнай грамады і зьнішчэньня клясавых адрозьненьняў яшчэ далёка.

І ўсё-ж такі, не зважаючы на гэта, нацыянальныя мовы ня толькі не адміраюць і ня злучаюцца ў адну агульную мову, а наадварот, нацыянальныя культуры і нацыянальныя мовы разьвіваюцца і расквітаюць.

Ці не зразумела, што тэорыя адміраньня нацыянальных моваў і злучэньня іх у адну агульную мову ў рамках адное дзяржавы ў пэрыяд разгорнутага сацыялістычнага будаўніцтва, у пэрыяд соцыялізму ў адной краіне, ёсьць тэорыя няправільная, антымарксысцкая, антыленінская.

Аўтары запіскі не зразумелі, па-другое, таго, што пытаньне аб адміраньні нацыянальных моваў і злучэньня іх у адну агульную мову ёсьць не пытаньне ўнутрыдзяржаўнае, не пытаньне перамогі сацыялізму ў адной краіне, а пытаньне міжнароднае, пытаньне перамогі соцыялізму ў міжнародным абхвацс. Аўтары запіскі не зразумелі, што нельга зьмешваць перамогі соцыялізму ў адной краіне з перамогаю соцыялізму ў міжнародным абхвацс.

Ленін недарма гаварыў, што нацыянальнае адрозьненьне застанецца яшчэ надоўга нават пасьля перамогі дыктатуры пралетарыяту ў міжнародным абхвацс.

Апроч таго, трэба прыняць пад увагу яшчэ адну прычыну, якая мае дачыненьне да шэрагу нацыянальнасьцяў СССР. Ёсьць Украіна ў складзе СССР. Але ёсьць іншая Украіна ў складзе іншых дзяржаў. Ёсьць Беларусь у складзе СССР, але ёсьць і іншая Беларусь у складзе іншых дзяржаў. Ці вы думаеце, што пытаньне аб украінскай і беларускай мовах можа быць вырашана па-за вучотам гэтых своеасаблівых умоў?

Вазьмеце, далей, нацыянальнасьці СССР, якія знаходзяцца ў саюзнай яго мяжы, ад Азэрбайджану да Казакстану і Бурат-Манголіі. Усе яны знаходзяцца ў такім самым становішчы як Украіна і Беларусь.

Вядомая рэч, што і тут даводзіцца прыняць пад увагу своеасаблівасьць умоў разьвіцьця гэтых нацыянальнасьцяў. Ці не зразумела, што ўсе гэтыя і подобныя пытаньні, зьвязаныя з праблемаю нацыянальных культур і нацыянальных моваў ня могуць быць вырашаны ў рамках адной дзяржавы, у рамках СССР? Вось як стаіць справа таварышы, з нацыянальным пытаньнем могуць, у памянутай вышэй запісцы па нацыянальным пытаньні ў прыватнасьці.

XVI ПАРТЗЬЕЗД

На здымку: т.т. Пятроўскі і Сьмірноў за гутаркай

Сапраўды, ці ўступілі мы ўжо ў пэрыяд соцыялізму? Наш пэрыяд звычайна называецца пэрыядам пераходным ад капіталізму да соцыялізму. Ён называўся пэрыядам пераходным у 1918 годзе, калі Ленін у сваёй вядомай брашуры „Чарговыя задачы савецкай улады" ўпяршыню ахарактарызаваў гэты пэрыяд з яго пяцю ўкладамі гаспадарчага жыцьця. Ён называецца пераходным у сучасны момант, у 1930 годзе, калі некаторыя з гэтых укладаў, як застарэлыя ўжо ідуць на дно, а адзін з гэтых укладаў, а імення новы ўклад у галіне прамысловасьці і сельскай гаспадаркі расьце і разьвіваецца з нячуванай шпаркасьцю.

Ці можна сказаць, што гэтыя два пераходных пэрыяды зьяўляюцца аднолькавымі, што яны не адрозьніваюцца адзін ад аднаго грунтоўнымі чынам? Ясна, што нельга.

Што мелі мы ў 1918 годзе ў галіне народнай гаспадаркі? Зруйнаваную прамысловасьць і запальнікі, адсутнасьць калгасаў і саўгасаў, як масавага зьявішча, рост „новай" буржуазіі ў горадзе і кулацтва на вёсцы.

Што мы маем цяпер? Адноўленую і сацыялістычную прамысловасьць, якая зараз рэканструюецца, разьвітую сыстэму саўгасаў і калгасаў, якія маюць больш за 40 працэнт. усіх засеваў па СССР па адным толькі яравым кліне, памiраючую „новую" буржуазію ў горадзе, паміраючае кулацтва ў вёсцы.

І там пераходны пэрыяд. І тут пераходны пэрыяд. І ўсе яны ў асноўе адрозьніваюцца адзін ад аднаго, як неба ад зямлі. І ўсё-ж такі ніхто ня можа адхіліць, што мы стаімо на парозе ліквідацыі апошняй сур'ёзнай капіталістычнай клясы, клясы кулакоў.

Дазвольце цяпер перайсьці да выступленьня былых лідэраў правай опозыцыі. Чаго патрабуе зьезд ад былых лідэраў правай опозыцыі? Мо' раскаяньня, самабічаваньня? Зразумела, не! Ніколі наша партыя, зьезд нашай партыі ня пойдзе на тое, каб вымагаць ад сяброў партыі таго, што можа іх зьняважыць.

Зьезд патрабуе ад былых лідэраў правай опозыцыі трох рэчаў: па-першае, каб яны зразумелі, што паміж лініяй партыі і той лініяй, якую яны абараняюць, ляжыць прорва, што лінія, якую яны збаранялі, вядзе аб'ектыўна не да перамогі соцыялізму, а да перамогі капіталізму (галасы: „Правільна"); па-другое, каб яны аганьбілі гэтую лінію, як антыленінскую і адмежаваліся ад яе адкрыта і сумленна (галасы: „Правільна"); па-трэцяе, каб яны сталі нага ў нагу з намі і павялі разам з намі рашучую барацьбу супроць усіх і ўсякіх правых ухілістаў (галасы: „Правільна", бурныя воплескі). Вось усё, чаго перш усяго патрабуе зьезд ад былых лідэраў правай опозыцыі.

Ці ёсьць у гэтых патрабаваньнях што-небудзь зьневажаючае для іх, як для людзей, жадаючых застаецца бальшавікамі? Зразумела, што тут няма і ня можа быць нічога зьневажаючага. Кожны бальшавік, кожны рэвалюцыянэр, кожны паважаючы сябе партыец зразумее, што ён можа толькі ўзьняцца і выйграць перад партыяй, калі ён прызнае адкрыта і сумленна ясныя і бяспрэчныя факты. Вось чаму я думаю, што размовы тав. Томскага наконт таго, што яго хочуць пасадзіць у пустыню Гобі і прымусіць есьці дзікі мёд і акрыды, ёсьць нічэмныя жарты правінцыйна-задзвіільнага характару, ня маючы нічога супольнага з пытаньнем аб гонары рэвалюцыянэра (Сьмех, воплескі).

Могуць запытаць чаму іяно, зьезд падае лідэрам правай опозіцыі гэтыя патрабаваньні? Хіба гэта ня факт, што яны гэтыя патрабаваньні былі ўжо аднойчы пададзены ім у лістападзе 1929 г. на пленуме ЦК? Хіба гэта ня факт, што яны, былыя лідэры правай опозіцыі, пайшлі тады на гэтыя патрабаваньні, адмовіліся ад сваёй лініі, прызнаўшы яе памылковаю, прызналі правільнасьць лініі партыі і абяцалі змагацца супроць правага ўхілу разам з партыяй? Так, усё гэта было.

У чым жа тагды справа.

Справа ў тым, што яны не выканалі свайго абяцаньня, не выканалі і ня выконваюць тых абавязацельстваў, якія далі 7 месяцаў назад (галасы: „Правільна").

Тав. Угланаў меў поўную рацыю, калі ён заявіў у сваёй прамове, што яны не выканалі сваіх абавязацельстваў, дадзеных на пленуме ЦК у лістападзе. Вось дзе крыніца таго недавер'я, якое сустракаюць яны цяпер на гэтым зьезьдзе. Вось чаму зьезд зноў падае ім свае патрабаваньні.

Т.т. Рыкаў, Томскі і Угланаў скардзіліся тут, што зьезд адносіцца да іх з недаверам. А хто ў гэтым віден? Вінны яны самі. Хто ня выконвае сваіх абавязацельстваў, той ня можа спадзявацца на давер'е.

Ці былі ў іх, у былых лідэраў правай опозіцыі, магчымасьці, выпадкі выканаць свае абяцаньне і паставіць крыж на мінулым? Вядома рэч, былі; а што яны зрабілі на працягу 7 месяцаў, каб выкарыстаць гэтыя магчымасьці і выпадкі? Нічога.

Нядаўна тав. Рыкаў быў на Уральскай конфэрэнцыі. Меў ён, значыць, самы спрыяючы выпадак выправіць свае памылкі і што-ж? Замест таго, каб адкрыта і рашуча парваць з сваімі ваганьнямі, ён пачаў там хітрыць і манэўраваць. Вядомая рэч, што Уральская конфэрэнцыя не магла ня даць яму адпору. І на зьезьдзе цяпер прамова тав. Рыкава зусім не падобна да яго прамовы на Уральскай конфэрэнцыі. Паміж імі прорва. Там ён хітрыць і манэўруе. Тут ён мае надзею і голасна прызнае свае памылкі, спрабуе парваць з правай опозіцыяй і абяцае падтрымліваць партыю ў барацьбе з ухіламі.

ПРАЦЯГ ГЛЯДЗІ НА 2-Й СТАРОНЦЫ

...звыш 100 рапартоў XVI зьезду УсеКП(б)

(Па тэлеграфу ад нашага спэцкора)

З вялікай упартасьцю быў пройдзен шлях эстафэты Ворша—Дуброўна—Краснае. У Дуброўна прыбылі ўночы раней тэрміну на ...ць гадзін, дзе былі горача спатканы рабочымі „Дняпроўскай мануфактуры". У пяць гадзін раніцы нам урачыста ўручылі рапарт фабрыкі. Затрымаліся на мітынгу. У Краснае прыбылі са спазьненьнем ...дзьве гадзіны. Былі спатканы вялікай дэмонстрацыяй. У дванаццаць гадзін дню ўручылі каманде заходняй вобласьці 46 рапартоў з ...Беларусі. Да Смаленску ехалі тры фізкультурнікі з Мсьціслаўля і мотоцыклет з Асінбуду з нашым карэспондэнтам. Эстафэта вязе звыш 100 рапартоў. Цяпер знаходзіцца на шляху паміж Гжатск і Мажайск. Ва ...х пунктах вялікія дэмонстрацыі працоўных.

Каліта.

XVI зьезд УсеКП(б)

ЗАКЛЮЧНАЕ СЛОВА тав. СТАЛІНА

(ПРАЦЯГ)

Адкуль такая зьмена? Чым яе растлумачыць? Яна тлумачыцца, як відаць, тымі паграджаючымі варункамі, якія стварыліся ў партыі для былых лідэраў правай опозіцыі. Ня дзіва ў сувязі з гэтым, што на зьезьдзе стварылася пэўнае ўраджаньне: покуль не націсьнеш на гэтых людзей, нічога ад іх не дамажашся. (Агульны сьмех, доўгія воплескі).

Ці была ў тав. Угланава магчымасьць выканаць сваё абяцаньне, дадзенае на пленуме ЦК у ліс ападзе? Так, была. Я маю на ўвазе беспартыйны сход на заводзе „Мосэлектрик", дзе ён нядаўна выступаў.

І што-ж? Замест таго, каб выступіць як належыць бальшавіку, ён стаў там ахайваць лінію партыі. Вядомая рэч, што за гэта ён дастаў належны адпор з боку ячэйкі заводу.

Параўнайце цяпер гэтае яго выступленьне з яго заявай, зьмешчанаю ў „Праўдзе". Паміж іх прорва. Чым тлумачыцца гэтая зьмена?

Яна тлумачыцца паграджаючымі абставінамі, якія ўтварыліся навакол былых лідэраў правай опозіцыі. Што-ж дзіўнага, калі зьезд зрабіў з гэтага пэўны вывад; не націсьнеш на гэтых людзей, нічога ад іх не дамажашся. (Агульны сьмех, воплескі).

Або тав. Томскі. Нядаўна ён быў у Тыфлісе на Закаўказскай конфэрэнцыі. Меў, значыць, выпадак загладзіць свае грахі. І што-ж? Ён спыніўся ў сваёй прамове на саўгасах, колгасах коопэрацыі, культурнай рэволюцыі і іншых гэткіх рэчах, але пра галоўнае, г. зн. пра сваю опортуністычную работу ва УЦСПС, ён не сказаў ні слова. Гэта называецца выкананьнем абавязацельстваў, дадзеных партыі. Захацеў перахітрыць партыю, не разумеючы, што мільёны вачэй пільна глядзяць на кожнага з нас. І тут нікога не перахітрыш. Параўнайце цяпер яго выступленьне з выступленьнем на гэтым зьезьдзе, дзе ён проста і адкрыта прызнаў свае опортуністычныя памылкі па кіраўніцтву УЦСПС. Паміж іх—прорва. Чым тлумачыць гэтую розьніцу? Тымі самымі паграджаючымі абставінамі, якія стварыліся навокал былых лідэраў правай опозіцыі. Што-ж дзіўнага, калі зьезд паспрабаваў націснуць, як сьлед па гэтых таварышоў, каб дамагчыся ад іх выкананьня іх абавязацельстваў. (Воплескі, агульны сьмех усёй залі). Вось дзе крыніца недавер'я, якое ўсё яшчэ мае зьезд да гэтых таварышоў.

Чым растлумачыць такія, больш чым дзіўныя, паводзіны былых лідэраў правай опозіцыі. Чым растлумачыць той факт, што яны ніводнага разу не паспрабавалі за мінулы перыяд выканаць свае абавязацельствы добраахвотна, без націску з вонку.

Гэта тлумачыцца, прынамсі, дзьвюма прычынамі.

Па першае, тым, што яны будучы зусім яшчэ ўпэўненымі ў правільнасьці лініі партыі, прадаўжалі цішком ранейшую фракцыйную працу, адседжваючыся да пары—да часу і чакаючы адпаведнага выпадку для таго, каб ізноў выступіць адкрыта супроць партыі. Зьбіраючыся на свае фракцыйныя сходы і абмяркоўваючы партыйныя пытаньні, яны звычайна адседжваліся: пачакаем да вясны, можа партыя праваліцца з сяўбою, тады мы ўдарым, як сьлед. Вясна аднак, не давала ім ніякіх плюсаў, бо сяўба праходзіла добра. Тады яны ізноў адседжваліся: пачакаем да восені, можа партыя праваліцца з хлебазагатоўкамі, тады і ўдарым па ЦК. Аднак, восень таксама падманвала іх, пакідаючы іх ні з чым. І з прычыны таго, што вясна і восень паўтараюцца кожны год,—былыя лідэры правай опозіцыі прадаўжалі адсежвацца: ізноў ускладаючы свае надзеі то на вясну, то на восень. (Агульны рогат усяе залі). Зразумела, што, адсежваючыся ад сэзону да сэзону і чакаючы спрыяючага моманту для ўдару на партыю, яны не маглі выконваць сваіх абавязацельстваў.

Нарэшце, другая прычына. Складалася яна, гэтая прычына, з таго, што былыя лідэры правай опозіцыі не разумеюць нашых бальшавіцкіх тэмпаў, не давяраюць гэтым тэмпам і наогул ня любяць нічога, што выходзіць з рамак паступовага разьвіцьця, з рамак самацёку. Больш таго, нашы бальшавіцкія тэмпы, нашы новыя шляхі разьвіцьця, зьвязаныя з пэрыодам рэконструкцыі, абвастрэньня класавай барацьбы і вынікі гэтага абвастрэньня надаюць ім трывогі, перапужанасьці, боязьні, страху. Зразумела, што ў сувязі з тым, што яны адхрышчваюцца ад усяго таго, што зьвязана з найбольш вострымі лёзунгамі нашай партыі, яны хварэюць на тую-ж хваробу, на якую хварэў вядомы чэхаўскі герой Бялікаў выкладчык грэцкай мовы „Человек в футляре". Памятаеце чэхаўскае апавяданьне „Человек в футляре". Гэты герой, як вядома, хадзіў заўсёды ў галёшах, пальто на ваце, з парасонам і ў пякоту і ў халоднае надвор'е. „Прабачайце, навошта вам галёшы і пальто на ваце ў ліпені месяцы, у такую сьпякоту"—пыталі Бялікава. „На ўсякі выпадак,—адказваў Бялікаў,—як-бы чаго ня здарылася, раптам можа выбухнуць мароз, як жа тагды?" (Агульны сьмех, воплескі). Ён баяўся, як чумы, усяго новага, усяго таго, што выходзіць са звычайнага кола яго шэрага абывацельскага жыцьця.

Адкрылі новую сталоўку,—у Бялікава ўжо трывога: яно, зразумела, можа і добра мець сталоўку, але глядзеце як-бы чаго ня здарылася. Заснавалі драматычны гурток, адкрылі чытальню—Бялікаў ізноў устрывожан: драматычны гурток, новая чытальня, ці патрэбна гэта? Глядзеце, як-бы чаго ня здарылася. (Агульны сьмех).

Тое-ж самае трэба сказаць пра былых лідэраў правай опозіцыі. Памятаеце гісторыю з перадачаю ВТНУ гаспадарчым наркаматам. Мы хацелі перадаць толькі два ВТНУ ў ВСНГ. Справа, здавалася-б, маленькая. А між тым, мы спаткалі вялікае супраціўленьне з боку правых ухілістаў. Перадаць два ВТНУ ў ВСНГ? Навошта гэта? Ці ня лепш пачакаць: глядзеце якбы чаго ня здарылася з гэтага. А цяпер усе ВТНУ ў нас перададзены гаспадарчым наркаматам і дарма,—жывем.

Або, напрыклад, пытаньне аб надзвычайных захадах супроць кулакоў. Памятаеце, якія гістэрыкі закатывалі нам у сувязі з гэтым лідэры правай опозіцыі? Надзвычайныя захады супроць кулакоў, навошта гэта, ці ня лепш праводзіць ліберальную палітыку ў адносінах да кулакоў? Глядзеце, як-бы чаго ня здарылася з усяго гэтага. А цяпер мы праводзім палітыку ліквідацыі кулацтва як класы, палітыку, у параўнаньні з якою надзвычайныя захады супроць кулацтва зьяўляюцца глупствам. І вось—жывем.

Або, напрыклад, пытаньне аб колгасах і саўгасах. Саўгасы і колгасы? Навошта яны? Куды нам сьпяшацца? Глядзеце, як-бы чаго ня здарылася з гэтых саўгасаў і колгасаў і г. д. і да гэтага падобнае. Вось гэтая боязь новага, няўменьне падыйсьці па-новаму да новых задач, гэта трывога,—„як-бы чаго ня здарылася",—гэтыя рысы чалавека ў футляры і перашкаджаюць былым лідэрам правай опозіцыі па-сапраўднаму зьлівацца з партыяй.

Асабліва сьмешныя формы набываюць у іх гэтыя рысы чалавека ў футляры пры зьяўленьні цяжкасьцяй, пры зьяўленьні самай нязначнай хмаркі на небасхіле.

Зьявілася ў нас цяжкасьць ці загвоздка, — яны ўжо ўстрывожаны: якбы чаго ня здарылася. Заварушыўся дзе небудзь прусак, не пасьпеў яшчэ вылезьці як сьлед са шчыліны, як яны ўжо паўзуць назад, жахаюцца і пачынаюць лямантаваць аб катастрофе, аб пагібелі савецкай улады (агульны рогат). Мы супакойваем іх і стараемся пераканаць, што тут няма яшчэ нічога небясьпечнага, што гэта толькі прусак, якога ня трэба баяцца. Куды там. Яны прадаўжаюць лямантаваць сваё. Як гэта прусак... Гэта ня прусак, а тысячы разьюшаных зьвяроў. Гэта ня прусак, а прорва, пагібель для савецкай улады. І пайшла пісаць губэрня.

Бухарын піша на конт гэтага тэзісы і пасылае іх у ЦК, завяраючы, што палітыка ЦК давяла краіну да пагібелі, што савецкая ўлада напэўна загіне, калі ня зараз, дык прынамсі праз месяц.

Рыкаў далучаецца да тэзісаў Бухарына, агаварваючыся, аднак, што ён мае самыя сур'ёзныя разыходжаньні з Бухарыным якія складаюцца з таго, што савецкая ўлада загіне, па яго думку, ні праз месяц, а праз месяц і дзьве дні. (Агульны сьмех).

Томскі далучаецца да Бухарына і Рыкава, але пратэстуе супроць таго, што яны ня здолелі абыйсьціся без тэзісаў, ня здолелі абыйсьціся без дакументу, за які давядзецца потым адказваць: „Колькі разоў я вам казаў, рабеце, што хочаце, але не пакідайце дакументаў, не пакідайце сьлядоў". (Гамэрычны рогат усяе залі, доўгія воплескі).

Праўда, потым, праз год, калі кожнага дурня будзе зразумелым, што небясьпека прусакоў ня варта і выеддзенага яйца, правыя пачынаюць прыходзіць у сябе і расхрабрыўшыся супроць нават пусьціцца ў хвальстаўство, заяўляюць, што яны не баяцца ніякіх прусакоў, што прусакі гэта, да таго-ж, такі мізэрны і зь... (Сьмех, воплескі. Але гэта праз год. А пакуль што павінен пакутваць з гэтымі валакітчыкамі.

Вось, таварышы, абставіны, якія перашкаджаюць лідэрам правай опозіцыі падыйсьці бліжэй да адраджэнага тыйнага кіраўніцтва і злучыцца з ім да канца.

Чым можна дапамагчы тут справе.

Для гэтага ёсьць у іх адзін сродак: парваць канчаткова з сваім мінулым, пераўзброіцца пановаму і злучыцца адно з ЦК нашай партыі ў яго барацьбе за бальшавіцкія тэмпы разьвіцьця, у яго барацьбе з правым ухілам.

Іншакшых сродкаў няма.

Здолеюць зрабіць гэта былыя лідэры правай опозіцыі—добра. Не здолеюць—няхай жаляцца на сябе.

(Нямоўчныя воплескі ўсяе залі, авацыя, усе ўстаюць і сьпяваюць „Інтэрнацыянал").

Баявая дэмонстрацыя чырвоных фізкультурнікаў

7-га і 8-га г. м. адбыўся ў Эрфурце (Нямеччына) граядыёзны зьлёт чырвоных фізкультурнікаў, організаваны прыхільнікамі Спорт'інтэрну.

У зьлёце ўдзельнічала звыш 55.000 чалавек, сярод іх 30.000 фізкультурнікаў з усёй Нямеччыны.

На здымку: делегацыя чырвоных фраштэвікоў з плякатам: „Мы з атрутнага заводу Лёўна" (буйнейшы завод па вырабу атрутных газаў у Эўропе).

МАГІЛЕЎ ПРЫНЯЎ ВЫКЛІК „ЧЗ" АБ ОРГАНІЗАЦЫІ НАЛЁТУ

па пытаньнях падрыхтоўкі да ўборачнай асеньняй пасеўкампаніі, сілосаваньні і сьвінагадоўлі

ХТО НАСТУПНЫ?

(Ад нашага спэцкора)

Па ініцыятыве „Чырвонай Зьмены" і Магілеўскага АК ЛКСМБ быў праведзен налёт „лёгкай кавалерыі" па акруговыя ўстановы па пытаньнях падрыхтоўкі да асеньняй пасеўкампаніі, уборкі ўраджаю, па пытаньнях сіласаваньня і сьвінагадоўлі.

Налёт выявіў, што большасьць абсьледаваных акруговых установ далей рассылкі плянаў і цабежнікаў не пасунуліся.

У райколгассаюзах выпрацаваны пляны да ўборачнай кампаніі, але не даведзены да колгасаў. Большасьць колгасаў ня мае сваіх стала выпрацаваных плянаў уборачнай кампаніі.

Акрколгассаюз ня ведае як ідзе падрыхтоўка ў раёнах.

Соцыялістычнае спаборніцтва ў колгасах не разгорнута. Выезды рабочых брыгад з гораду, якія дапамагалі раней у працы і якія дапамаглі-б перанесьці вопыт соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва з фабрык і заводаў у колгасы, за апошнія часы зусім спыніліся.

Дырэктыва СНК—аб скончаньні адводу сенажацяў колгасам і індывідуальным бядняцка - серадняцкім гаспадаркам да 1-га ліпеня і на сёнешні дзень ня выканана. Адвод сенажацяў праведзен толькі ў 5 раёнах. У астатніх 11 раёнах акругі ніякай работы па адводу сенажацяў не праведзена.

Склады пад зьбіраемы ўраджай не пабудаваны.

Шмат якіх сельска-гаспадарчых машын не хапае і ў той-жа час на складах акрпаляводсаюзу ляжыць 124 радавых сеялкі, 875 ручных і конных малатарняў, 301 сарціроўка, 107 трыераў, 951 сячкарня.

На палёх акругі працуе 91 трактар. Гэтыя трактары поўнасьцю не нагружаны і працуюць часьцяком па 12 гадзін у суткі, у той час як дырэктыва ўраду дана—нагрузіць трактары да 16 гадзін у суткі.

У колгасе імя Каліноўскага 2-га мая адтрымана партыя трактароў а пачалі прадаваць толькі 7 мая.

5 дзён прастою трактароў, плюс шэраг папсаваных частак трактарных рухавікоў—такі баланс у гэтай справе сьпячкі работнікаў па[...] саюзу. І гэта не адзінічны выпадак.

Рамонт па протэкцыі

У акрузе няма дзе рамантаваць трактароў, ці якую-небудзь прасьцейшую сельска-гаспадарчую машыну. Ліцейны завод „Чырвоны Адраджэнец", які вырабляе сілосарэзкі не наладзіў у сябе рамонту сельска-гаспадарчых машын. Завод нядаўна прыняў на рамонт трактар, але гэта здарылася таму, што трактарысты былы рабочы заводу дабіўся гэтага па протэкцыі.

Акруговыя ўстановы і ў першую чаргу Акрпаляводсаюз не паклапаціліся своечасова падрыхтаваць жалеза для пачынкі с.-г. машын. Адсутнасьць жалеза, зрывае пачынку машын.

Недахоп запасных частак для трактароў ставіць пад пагрозу пасьпяховае выкананьне асеньняй сяўбы.

Акрпаляводсаюз на сёньнешні дзень ня ведае ў якім стане знаходзіцца рамонт с.-г. машын па акрузе.

Па-сьвінску адносяцца да пытаньня сьвінагадоўлі

Малочна - жывёлагадоўчы саюз толькі 22 чэрвеня ўспомніў аб тым, што трэба разаслаць раёнам пляны. Гэта здарылася толькі пасьля таго, як бюро Магілеўскага АК КП(б)Б у сваіх пастановах напісала:

„Будаўніцтву (сьвінарнікаў)... пагражае правал з прычыны ненадрыхтаванасьці Акрколгассаюзу і Малжывсаюзу, несвоечасовага давядзеньня плянаў і несвоечасовай нарыхтоўкі матар'ялаў.

Плян Акрмалжывсаюзу прадугледжвае, што на 1 кастрычніка 1930 году па акрузе павінна быць 40 буйных і 738 пасёлкавых гаспадарак малочнага тыпу, а на справе—на сёньнешні дзень організавана адна буйная і 50 пасялковых малочных гаспадарак.

Згодна пляну па сьвінагадоўлі ў акрузе ў гэтым годзе павінна быць організавана ў колгасах 81 сьвінаводчая гаспадарка.

Непаваротлівасьць акруговых і раённых установ кладзе свой адбітак і на будаўніцтва. Сьвінарнікі будуюцца таксама павольна і марудна, як і працуюць установы, якія кіруюць будаўніцтвам.

Лупалаўскія опортуністы выяжджаюць на „стрэлачніках"

Быхаўскі, Чавускі, Лупалаўскі і Крычаўскі райкомы КП(б)Б, РВК і райколгассаюзы ўсёй політычнай і гаспадарчай сутнасьці неразумеюць па організацыі прамысловых сьвінаводчых гаспадарак не зразумелі.

Лупалаўскі РВК лічыць дадзенае на раён заданьне выгадаваць 2500 матак нерэальным. Самае вялікае, што мы можам выгадаваць—гэта 1500 матак.

Праяўляючы опортунізм на практычнай рабоце, беручы раўненьне на „вузкія месцы", работнікі Лупалаўскага РВК пад націскам пачынаюць выпраўляць сваю лінію, але пры гэтым яны робяць д... матычную агаворачку: „гэта мы вінаваты... тэхнік падвёў"... надта ўжо наіўна звальваць політычныя памылкі на тэх...

У акрузе, таксама і па р... з вялікім спазьненьнем ... зі займацца пытаньнямі сьв... доўлі. Спачатку тут сьвінага... палічылі за дробязь. Яны ў... за пісаньне абежнікаў толькі ... калі газэты пачалі штурмаваць ... жабокаў.

Усё яшчэ „сіласуюць" ...кулярны

Сілосаваньне фактычна па... зе ўжо сарвана. Вялікая коль... культур пад сілос не засеяна. ... засеву кукурузы выканан на 30 проц.

Па акрузе яшчэ ня вык... ніводнай сілоснай ямы

У акругкоме комсамолу ёсь... раг вялікіх рэзолюцый па пы... ннях сілосаваньня, але акрам... пісаньня рэзолюцый, гар... прамоў, красамоўнай агіт... ў справе сілосаваньня—ко... мол Магілеўшчыны нічог... зрабіў.

Непаваротлівасьць апарат... сутнасьць належных тэмпаў ... боце, няўменьне своечасова ... за працу—вось вынікі ... магілеўскіх акруговых ус... —АКРЗА, Колгассаюз..., ... водсаюзу і Акрмалжывсаю...

Рацэптаў і гаиьбаваньняў у ... выпадку недастаткова, патр... ўмяшацельства РСІ.

Ал. Ліпнё...

ЧАРГОВЫЯ ЗАДАЧЫ РАБОЧАГА СНАБЖЭНЬНЯ

Пастанова Бюро ЦК КП(б)Б аб рабочым снабжэньні і рэальнай зарплаце мае вялізарнейшае значэньне.

Яна гаворыць аб тым, што ў нас ёсьць і былі магчымасьці паляпшэньня харчавых рэсурсаў для снабжэньня рабочае класы.

Своечасовы ў патрэбных разьмерах засеў гародаў кааперацыяй забясьпечыў-бы ўжо гэтым летам рабочага спажыўца гароднінай, больш інтэнсыўная работа па арганізацыі вакол гародаў малочных ферм і сьвінаводных гаспадарак у значнай ступені зьменшыла-б недахват жыроў і малака, калі-б замест нядбайных мы мелі больш уважлівыя адносіны да загатоўкі і ўлову рыбы саматужнай кааперацыяй і „Белрыбай“, рабочы спажывец мог-бы на сёньня замяніць недастачу мяса рыбнымі прадуктамі.

Усё гэта разам узятае адцягнула-б рабочага спажыўца ад прыватнага рынку з сельска-гаспадарчымі прадуктамі і тым самым спрыяла-б паляпшэньню рэальнай зарплаты, адначасова спрыяючы выкананьню ўсіх гаспадарчых заданьняў.

І зусім правільна ў пастанове бюро ЦК адзначана, што „усё гэта ў значнай частцы зьяўляецца вынікам невыстарчальнага ахопу кааперацыяй рабочага бюджэту і прымушае рабочага спажыўца зьвяртацца да паслуг прыватнага рынку (базара)“.

Найбольш яскравым прыкладам слабасьці работы ўсіх відаў нашай кааперацыі і асабліва спажывецкай кааперацыі зьяўляецца тое, што нават ў такіх рэчах, як своечасовае набыцьцё адпаведнай тары для гародніны і забясьпечаньне сховішч для яе, патрэбна ладштурхваньне з боку дырэктыўных органаў. Глыбока справядлова характарыстыка кааперацыі, дадзеная ў дакладзе на XVI зьезьдзе т. Сталіным. Наконт паляпшэньня рэальнай зарплаты тав. Сталін кажа:

„Гэта ня значыць, вядома, што ўжо зроблена ўсё неабходнае для сур'ёзнага паляпшэньня рэальнай зарплаты, што нельга было падняць рэальную зарплату на больш высокую ступень. І калі гэта ня зроблена, то ў гэтым вінаваты бюрократызм нашага апарату забесьпячэньня ўвогуле, бюрократызм спажывецкай кааперацыі перш за ўсё і ў асаблівасьці. Паводле даных Дзяржпляну, абагулены сэктар па ўнутраным гандлю ахапляе ў 1929-30 г. па гуртавым гандлі больш 99 проц. і па раздробным больш 89 проц. Гэта значыць, што кааперацыя сыстэматычна выцясьняе прыватны сэктар і становіцца манаполістым у галіне гандлю. Гэта, вядома, добра. Але кепска тое, што гэта манаполія ў радзе выпадкаў ідзе на шкоду спажыўцом. Аказваецца, што ня гледзячы на сваё амаль манапольнае становішча ў гандлі, кааперацыя лічыць за лепшае забясьпечыць рабочых больш „даходнымі“ таварамі, даючымі большыя прыбыткі (галянтарэя і г. д.) і ўнікае забясьпечваць іх таварамі менш „даходнымі“, хаця і больш патрэбнымі для рабочых (с.-г. продукты). У сувязі з гэтым рабочыя вымушаны каля 25 проц. сваіх патрэбнасьцяй у с.-г. прадуктах задавальняць на прыватным рынку, пераплачваючы за цэнах. Я ўжо не „кажу аб тым, што апарат больш за ўсё клапоціцца аб балянсе, з прычыны чаго вельмі туга ідзе на зьніжэньне раздробных цэн, ня гледзячы на катэгарычныя дырэктывы з боку кіруючых цэнтраў. Выходзіць, што кааперацыя дзейнічае ў даным выпадку не як сацыялістычны сэктар, а як своесаблівы сэктар, заражаны нейкім нэпманскім духам. Пытаецца, каму патрэбна такая кааперацыя і якая карысьць для рабочых ад яе манаполіі, калі яна ня выконвае задачы сур'ёзнага палепшаньня рэальнай зарплаты рабочых?“.

Наша задача сёньня зрабіць кааперацыю сапраўды сацыялістычным сэктарам, выгнаць адтуль усіх чыноўнікаў і бюрократаў, зрабочыць органы кааперацыі, паставіць усю работу кааперацыі пад пролетарскі кантроль.

Асаблівае значэньне на сёньня набывае належная пастаноўка работы кааперацыі па лініі вытворчай дзейнасьці—арганізацыя сьвінаводных гаспадарак вакол гародаў, арганізацыя прадпрыемстваў па перапрацоўцы і кансэрваваньню с.-г. продуктаў зьяўляецца першачарговай задачай.

У сваёй штодзённай рабоце кожная ячэйка, кожны член партыі, а таксама профэсыянальныя і кааперацыйныя арганізацыі павінны выходзіць з таго, што справа рабочага снабжэньня „важнейшы вучастак барацьбы за промфінплян“.

Мобілізуем на гэтым вучастку ўвагу ўсёй КП(б)Б, усёе пролетарскай грамадзкасьці,

А. Сенкевіч.

Дом адпачынку піонэраў савгасу Дукора

Не адбаярвайцеся ад рабочай моладзі!

Шмат якія фабзаўмясцкомы зусім закінулі работу сярод моладзі. Гэтаму трэба палажыць канец.

Пра фабзайцаў і завком забыўся

Брыгада фабзайцаў Гомельскага заводу імя Ланцуцкага ўдзельнічала разам з рабочымі ў праверцы работы фабзавкому. Аказалася, што завком такім пытаньнем, **як падрыхтоўка асеньняга набору ў школу не займаўся.** Ніякай культурна-выхаваўчай работы сярод фабзайцаў не праводзіў, нават кнігапошы, якія распаўсюджваюць літаратуру на заводзе і тыя ні разу не заглядвалі ў фабзавуч.

Не праводзіў ніякай работы і прадстаўнік моладзі ў фабзавкоме. Работу завкому характарызуюць і такія факты, як п'янства сярод рабочых, незадавальняючасьць лікпункту і інш., на што завком не зьвяртаў ніякай ўвагі. Ня лепш абстаіць справа з вытворчай работай. Да гэтага часу промфінплян да варштату не даведзен, якасьць продукцыі ўсё яшчэ нізкая, ударніцкі рух ня мае патрэбнага кіраўніцтва.

Выяўленыя брыгадамі недахопы ў рабоце завкому трэба ўлічыць у штодзённай рабоце новаму заводзкаму камітэту.

А. Равіковіч.

На „Бальшавіку“ не падначалі

Перавыбарчая кампанія і праверка работы завкому заводу „Бальшавік“ ужо скончана. 3187 удзельнікаў у самаправерачных брыгадах —32 комсамольцы і 47 партыйцаў. Комсамольцы былі застрэльшчыкамі ў гэтай рабоце і ініцыятарамі соцыялістычнага спаборніцтва на 100 проц. наведваньне сходаў, прысьвечаных перавыбарам.

6 комсамольцаў былі старэйшымі брыгадырамі. Увесь час актыўны ўдзел прымала ў рабоце „лёгкая кавалерыя“ ў перавыбарчых сходах і ў выпрацоўцы наказу комсамольцы прымалі актыўны ўдзел.

Не абышлося і без вырадкаў. Былі комсамольцы, якія дэзэртыравалі са сходаў, з халадком адносіліся да працы самаправерачных брыгад. Былі і такія, што зусім адмоўляліся прымаць удзел у самаправерцы, як т. Рэйдэр і інш. У асноўным-жа комсамольцы нашага заводу дапамаглі правядзенью перавыбарчай кампаніі заводзкага камітэту.

Група „лёгкай кавалерыі“.

АБ РАЗЬМЕРКАВАНЬНІ ЎРАДЖАЮ І ДАХОДАЎ У КОЛГАСАХ

Пытаньне аб парадку разьліку за працу з колгасьнікамі зараз стаіць на чарзе дня. Па тым, як будзе ўтвораны разьлік,—колгасьнік будзе разглядаць у значнай меры выгадлівасьць і перавагу абагуленай гаспадаркі. Селянін-бядняк і серадняк, які не ўвайшоў у колгас, таксама з вялікай увагай сочыць за аплатай працы ў колгасах.

У свой час вышэйшымі колгаснымі органамі вырашана пытаньне аб тым, што ў новых колгасах застаюцца ў індывідуальным карыстаньні пасевы шматгадовых кармовых траў (канюшына, цімафееўка); таксама ўраджай азімых у гэтых колгасах належыць самым пасеўшчыкам, якія пакрываюць выдаткі па колектыўнай уборцы і абмалоту, частку (ня больш 1/8) здаюць па контрактацыі, і частку ў насенны фонд колгасу для асеньняга пасеву.

Больш складаная справа—гэта разьмеркаваньне ўраджаю і даходаў абагуленай часткі гаспадаркі. Згодна статуту с. г. арцелі § 11, частка гэтых даходаў павінна пайсьці на пакрыцьцё гаспадарчых выдаткаў, дзяржаўных падаткаў, на ўтварэньне грамадзкіх фондаў (5 проц.) і частка ідзе ў непадзельны капітал (10 проц.). Апрача таго, з усяго ўраджаю арцелі і даходаў ад абагуленай малочнай жывёлы выдзяляецца 5 проц. для разьмеркаваньня паміж усімі колгасьнікамі ў залежнасьці ад маёмасьці, якую кожны з іх аба уліў. Уся-ж астатняя частка ўраджаю і іншых даходаў ідзе на разьлік з колгасьнікамі, якія ўдзельнічалі ў колектыўнай працы.

Трэба сказаць, што колгасьнік не зьяўляецца рабочым савгасу, ці дзяржаўнага прадпрыемства і таму зусім няправільна думаць аб тым, што колгасьнік павінен атрымліваць цьвердую зарплату па прыкладу наймовага рабочага. Зусім зразумела, што аплата працы колгасьнікам знаходзіцца ў простай залежнасьці ад вынікаў працы, ураджайнасьці і наступленьня іншых прыбыткаў за ўвесь год. Будзе добры ўраджай—будзе больш даходнасьці і больш высокая аплата за працу.

Налічваць-жа зараз на разрахунак кожнага колгасьніка поўную грашовую суму штомесячна,—значыцца б л ы т а ц ь колгасьніка і колгас у цэлым, стварыць умовы для конфліктаў, прагулаў і глебу для выхадаў найбольш хістаючыхся элемэнтаў.

Яшчэ ў красавіку месяцы Колгасцэнтрам і НКЗемам СССР было дана тлумачэньне аб тым, што ў аснову разьлікаў з колгасьнікамі кладзецца колькасьць і якасьць працы кожнага паасобнага колгасьніка. На мясцох-жа гэтае тлумачэньне было ўсвоена не ўсюды правільна. Пагэтаму Колгасцэнтр СССР і Белколгасцэнтр устанавілі, што ацэнку і вучот працы рабіць не ў рублях, як гэта праводзіцца ў сучасны момант, а ў працаднях. Такім чынам дасягаецца больш просты і зразумелы разьлік з колгасьнікамі.

Разьлік па працаднях не супярэчыць таму, што ўлічваецца якасьць працы, як думаюць некаторыя. Калі мы прылічваем працадні, дык мы ўлічваем ня толькі прапрацаваныя дні, але і кваліфікацыю, інтэнсыўнасьць і вынікі працы. Прынятая колгасам тая ці іншая разрадная сетка застасоўваецца і ўстаноўлены самім колгасам коэфіцыент (розьніца) разрадаў і нормы выпрацоўкі. Трактарысты, напрыклад, (5 альбо 6 разрад) будзе атрымліваць у 2 альбо ў 3 разы больш, чым пагататы коняй (першы разрад). Калі колгасьнік, напрыклад, замест устаноўленай нормы выпрацоўкі ў 4 га., засеяў 5 га., дык ён атрымлівае аплату за 5 га, г. зн. яму будзе налічана замест звычайных 10 гадзін 12 з пал. гадзін.

Гэты парадак разьліку з колгасьнікамі дае магчымасьць самому колгасьніку азначыць тую суму ўраджаю і даходаў у паасобных галінах гаспадаркі, якая прыпадае на яго сям'ю калі ён толькі ведае колькасьць працадзён запісаных на яго табель і тую суму даходаў, якая разьмяркоўваецца пасьля ўсіх адлічэньняў паміж усімі ўдзельнікамі працы.

Зусім зразумела, што той, хто больш працаваў у годзе, больш будзе атрымоўваць пры разьмеркаваньні ўраджаю і ўсіх іншых даходаў.

Правільнае правядзеньне рашэньня Колгасцэнтру ў жыцьцё замацуе колгасы, падвысіць вытворчасьць працы, забясьпечыць правільнае вырашэньне хвалюючага зараз колгасьніка пытаньня аб разьмеркаваньні ўраджаю і паскорыць уступленьне на шлях колектывізацыі шырокіх бядняцка-серадняцкіх мас.

А. Балцін.

Тысяча рублёў на пазыку садзейнічаньня трактарызацыі

10-я раённая конфэрэнцыя комсамолу Сьмілавіцкага раёну вынесла пастанову аб падпісцы на пазыку „садзейнічаньня трактарызацыі“ на суму 1000 рублёў і адначасова выклікае на соцспаборніцтва па падпісцы на пазыку Самахвалавіцкую арганізацыю ЛКСМ.

Ад імя райконфэрэнцыі
Вольскі

Організавана сустрэнем новы хлеб

МОБІЛІЗУЮЦЦА 3500 РАБОЧЫХ НА ХЛЕБАЗАГАТОЎКІ

МАСКВА, ЦК УсеКП(б) рашыў для ўмацненьня хлебанарыхтовак мобілізаваць на работу ў раёны 600 адказных работнікаў на ніжэй маштабу работнікаў цэнтральных і абласных арганізацый і ўстаноў і былых продработнікаў і тых, якія працавалі на хлебазагатоўках мінулых год. Па цэнтральных установах Масквы будзе мобілізавана 400 чалавек і па Ленінграду 200. 300 работнікаў, якія будуць накіраваны на паўднёвыя раёны — заўночны Каўказ, Крым, поўдзень Казакстану, Ніжняя Волга і Кіргізія павінны выехаць на месцы не пазьней 10 ліпеня.

Астатнія 300 чалавек работнікаў, якія накіроўваюцца на ўсходнія хлебазагатоўчыя раёны, павінны выехаць на месца не пазьней 20 ліпеня.

ЦК КП(б)У прапанавана безадкладна правесьці мобілізацыю такога-ж маштабу работнікаў для ўмацненьня хлебазагатовак на Украіне. Для ўмацненьня хлебазагатовак у спажываючых вобласьцях будзе накіравана ў распараджэньне Цэнтрсаюзу 40 работнікаў.

ЦК прызнаў таксама неабходным пасылку 3500 прамысловых рабочых на хлебазагатоўкі для работы ў нізавых ячэйках хлебацэнтру і саюзхлеба. Мобілізацыю прамысловых рабочых правесьці ў Маскве—1000 чалавек, у Ленінградзе 760, Украіне 760, Ніжнім Ноўгарадзе 250, Іванава-Вазьнясенску 250 і на Урале 500. За мобілізаванымі рабочымі захоўваецца зарплата на прадпрыемствах, а аплата камандыровачных ідзе за кошт Наркамгандлю СССР. Для нагляду за ходам мобілізацыі на мясцох вырашана камандыраваць адказных інструктароў ЦК. Наркамгандлю СССР даручана організаваць курсы — нарады для мобілізаваных работнікаў тэрмінам 5-7 дзён па асноўных пытаньнях, зьвязаных з хлебазагатоўкамі.

ЦК прапанаваў фабкомам, райкомам і ЦК нацкомпартый у хлебазагатоўчых раёнах безадкладна прыступіць да вылучэньня работнікаў для ўмацненьня нізавых органаў хлебнай кааперацыі і Саюзхлеба.

Копыські групком правaліў работу

Мясцком у Копысі, Аршанскай акругі аб'ядная 30 чалавек рабочых харчавікоў, цяперашні групком і сярод такой малай колькасьці рабочых ня змог праводзіць аніякай работы. Ні воднага сходу рабочых ня склікалі, камісіі групкому не працавалі, соцспаборніцтва не разгорнута. Прагульшчыкі ніякага адпору не атрымалі.

Рабочыя працуюць больш 8-10 гадзін у дзень, охова-ж працы ніякіх мер ня прымае. Нават зараз у часе перавыбарчай кампаніі рабочым не растлумачана аб сутнасьці і важнасьці гэтай кампаніі. Старшыня групкаму т. **Аш** і сакратар **Гольднэр**—абодва партыйцы выехалі ў Ленінград, не перадаўшы нікому справы групкому.

Ёсьць факты зажыму самакрытыкі з боку загадчыка хлебапякарні. Вось напрыклад, расказвае мне работніца, якая пядаўна скончыла лікбез. Пяць год працую я на вытворчасьці —кажа яна,—дам з іх у гэтай пякарні, і ніколі ніякіх спагнаньняў не атрымлівала, а зараз, як падвучылася трохі, пачала разьбірацца і выступаць на сходах і крытыкаваць загадчыка за яго работу,—**атрымала суровую вымову.**

Партыйная ячэйка ня цікавіцца працай групкому.

Мясцком павінен быць цалкам адноўлены, як няздольны праводзіць даручаную яму работу. Промфінплян не даведзен ня толькі да паасобнага рабочага, але і да цэху. У рабочых ёсьць жаданьне стаць ударнікам, але ніхто ім не растлумачвае пра ударніцтва, ніхто не організуе іх. Ня ведаем, што такое ўдарніцтва,—скардзяцца рабочыя. Тое самае заўважаюць рабочыя адносна промфінпляну.

Я. П.

„Дрэваапрацоўшчыкі“, калі прымеце выклік „Беларусі?“

Пытаньне аб перавыбарчай кампаніі фабзавкому стаяла на сходзе комсамольскай ячэйкі ф-кі „Беларусь“. На гэтым-жа сходзе рабілі справаздачу комсамольцы—сябры старога завкому—аб сваёй дзейнасьці.

Комсамолец тав. Фішбэйн, будучы кіраўніком культсэктару завкому, спраўляўся са сваёй работай, ня гледзячы на тое, што не атрымліваў штодзённай дапамогі з боку комсамольскай ячэйкі. Ня справілася з сваёй работай у завкоме комсамолка Шмхасік. Яна не спраўлялася з заданьнямі, ня выконвала іх. Комсамольцы прымаюць актыўны ўдзел у рабоце самаправерачных брыгад, якія правяраюць работу завкому.

Наша ячэйка выклікала на соцспаборніцтва за лепшы ўдзел у перавыбарах фабкомаў ячэйку заводу „Дрэваапрацоўшчык“, але да гэтага часу прадстаўнікі дрэваапрацоўшчыкаў ня прынялі дагавара аб рабоце і не адказалі на выклік.

А. М.

ДА ПРЫЕЗДУ ЛЕНІНГРАДЗКАГА ТРАМ'у

ЗА ЗДАРОВЫ АДПАЧЫНАК—СУПРОЦЬ ЗАСУШЛІВЫХ ЛЮДЗЕЙ У ФУТАЛЯРАХ

10 зімеся ў Менск прыяжджае на 15 гастроляў ленінградзкі „Трам". „Трам" — гэта дзіцёнча камсамолу. Ён змог завалваць сабе шырокае месца ў аўдыторыі рабочай моладзі. Ён не толькі змог стаць часткаю культурнай работы камсамолу, яго тэатральным агітпропам, але і выпрацаваў шмат мастацкіх прыёмаў, якія маюць рысы самасабнівага стылю камсамольскага тэатру".

І сапраўды, акцёры Трам'у вызначаюць новы, безумоўна цікавы і захапляючы гледача стыль. „Актор-комсамолец не можа быць об'ектыўным у паказе сваіх гэрояў, не можа ставіць сабе задачай іх „чалавечага апраўданьня". Ён падыходзіць да іх дыялектычна: судзячы іх судом сваёй класавай моралі, пераключаючыся у тыя альбо іншыя вобразы, ён у аснове застаецца агітатарам, рэвалюцыянэрам-дыялектыкам".

Гэты рэвалюцыйны парыш пролетарскага мастацтва 19 зімеся прыбудзе ў Менск і пакажа лепшыя свае рэчы: „Плавятся дни", „Дружная горка", „Выстрел" і „Целина".

— Комсамольская сям'я на расперыжаньні. Ідзе балацьба, ці каецца выхад. За перапладку сучаснага быту, за поўнае будаўніцтва жыцьця і быту моладзі, гаворыць гэты спектакль, задача якога паказаць разлад сям'і, як вынік сутычкі старой сям'і і комсамольскага колектыву—такая тэма п'есы „Плавятся дни". Тав. Луначарскі аб спектаклі „Плавятся дни" пісаў так: „Спектаклем „Плавятся дни" трам даў сапраўды мастацкае дасягненьне, якое прымушае адносіцца да яго, як да тэатру, які ўнесіць сваё, новае і каштоўнае ў дзейны і раскошны тэатральны сьвет, раскітнеўшы пасьля рэвалюцыі ў нашай краіне".

„Дружная горка" — першы вопыт трам'аўскай оперы. За здаровы адпачынак, за радасныя забавы, за лірыку каханьня хлопца і дзяўчыны—і супроць засушлівых людзей у футлярах і педантаў сярод рабочай моладзі — „галасуе" гэты спектакль.

— Проблема новых метадаў комуністычнай організацыі працы (соцспаборніцтва, ударныя брыгады і г. д.) самакрытыка, як зброя барацьбы з бюрократызмам і класавай сьлепатой, энтузіязм моладзі, накіраваны на перамогу ўзаемных соцыялістычнага будаўніцтва—вось актуальныя пытаньні, пастаўленыя „Выстрелом".

— П'еса „Целина" імкнецца раскрыць цяжкасьці колгаснага будаўніцтва і перамогу соцыялістычнага адраджэньня вёскі ў год вялікага пералому.

Комсамольскай организацыі трэба будзе ўсебакова наведаць усе пастаноўкі трам'у. Трэба кожнай раённай комсамольскай організацыі паклапаціцца аб тым, каб кожны змог наведаць пастаноўкі трам'у.

Рабочыя заводаў і фабрык павінны пагледзець пастаноўкі трам'у, бо яны (пастаноўкі) бясспрэчна, дадуць шмат карыснага, шмат цікавага нашаму гледачу.

Комсамольскія і прафсаюзныя організацыі павінны зрабіць усё магчымае, каб кожны рабочы мог бачыць пастаноўкі трам'у. Трэба зараз-жа ўзяцца за справу.

Цішка Верны.

Опортуністыя невыпраўляюць сваіх памылак, а абвінавачваюць цэнтр

У вёсцы Рабятках, Асінаўскага сельсавету, Расьнянскага раёну ў 1929 г. організаваўся колгас з 15 беднацкіх гаспадарак. У час землеўпарадкаваньня і пры далейшым ўмацаваньні колгасу былі допушчаны мясцовымі працаўнікамі палітычныя памылкі. Гэтыя памылкі выявіліся ў перагібах, у тым, што людзі не падрыхтаваўшы адпаведнай глебы, зьбіраліся ўвесь Асінаўскі сельсавет, які складаецца з 7 вёсак, аб'яднаць у адну комуну, мінаючы такім чынам, арцель. Трэба сказаць, што гэтыя перагібы далі сябе адчуваць. Яны астурхалі некаторых колгасьнікаў не разбазарваньне сваёй жывёлы і інвентару, да выхаду з колгасу.

У выніку ўсяго гэтага пагаршалася праца і застаўшыся з старых колгасьнікаў колгасу. Ён пасеўную кампанію недавыканаў на 10 проц., а індывідуальны сектар, у прыватнасьці тыя колгасьнікі, якія вышлі з колгасу,—на 20—22 пр. Працоўная дысцыпліна ў колгасе адсутнічае, бываюць сваркі паміж асобнымі сябрамі колгасу і г. д. Таму колгас не карыстаецца такім аўтарытэтам, якім ён павінен быў-бы карыстацца. Усё гэта тлумачыцца тым, што з боку партыйнай і комсамольскай організацыі няма дастатковай увагі для працы па замацаваньню колгасу. Сэкратар Асінаўскай комсамольскай ячэйкі, ён-жа сябра партыі і сэкратар сельсавету—Ушакоў замест таго, каб прызнаць свае памылкі, узяцца рашуча за іх выпраўленьне і рэагаваць на ўсе адмоўныя зьявішчы ў колгасе, дабіваючыся ўздыму яго аўтарытэту, допушчаныя перагібы тлумачыць тым, што з цэнтру не было правільнага кіраўніцтва. Ён дабіраецца і да ЦК УсеКП(б), кажучы, што яны там зрабілі памылку.

Парт'ячэйка мусіць паўважліва аднесіцца да выпраўленьня перагібаў.

С. Крайні.

Папраўка

У № 153 „Ч. З." на 3-й старонцы ў шапцы „прыхільнікам правых не месца ў партыі" прапушчана слова „тэорый". Трэба чытаць: „прыхільнікам правых тэорый не месца ў партыі".

ЗАБЫТЫ ФРОНТ

З вялікай радасьцю і энтузіязмам студэнцтва Беларускага Дзяржаўнага Музтэхнікуму абгаварвала і прапрацоўвала пяцігодку Галоўмастацтва. „Наперадзе — шырокія і сьветлыя перспэктывы...

З падлікаў пяцігадовага пляну відаць, што калі тэхнікум будзе выпускаць кожны год каля 50 студэнтаў, дык і то не зможа задаволіць нашых запатрабаваньняў. Значыць усе скончыўшыя тэхнікумы, забясьпечаны работай адразу-ж. Чаму-ж не працаваць, чаму не імкнуцца хутчэй скончыць тэхнікум? Здаецца, усё кажа за гэта. Але паглядзім, што сапраўды мы маем у сучасны момант.

Пяць шэсьць год з 22 рублёвай стыпэндыяй, часта без кватэры, з рознымі недахопамі апынуцца па сканчэньні без працы? Вядома, не.

Каб папярэдзіць масавую ўцечку студэнцтва з тэхнікуму трэба на наш погляд прыняць шэраг наступных мерапрыемстваў.

Рэальна ўвязаць працу тэхнікуму з пяцігадовым планам. Палепшыць колькасна і якасна музычную ілюстрацыю кіно, асудзіўшы ініцыятыве Белдзяржкіно, у прыватнасьці Галкіна, зрабіць гэта як-небудзь, хаця-б і пад грамафон або інш. Працоўны мае права патрабаваць гэтага, і Белдзяржкіно павінна зрабіць заяўку на музычныя сілы

Мне музыкі не патрэбны. У мяне будзе гукавое кіно. А калі што і трэба будзе, дык мы паставім грамафон, гучнагаварыцель, або штонебудзь іншае.

З скончыўшых у мінулым годзе піяністых, дзьве беспрацоўныя, а адна працуе... машыністкай. Шмат таварышоў, якія правучыліся па чатыры годы, пакалі не вытрымліваць, але не на музычнай галіне. Шмат студэнтаў тэхнікуму пакінулі тэхнікум і паступілі ў консэрваторыю ў Маскве і Ленінградзе, атрымаўшы магчымасьць адначасова працаваць на практыцы. За гэты навучальны год кінула тэхнікум каля 40 чалавек, на якіх была патрачана не адна тысяча рублёў.

Шмат ёсьць прычын, ад якіх ствараюцца упадніцкія настроі ў студэнтаў. Па пляну пяцігодкі ўсіх скончыўшых музтэхнікум нават мала будзе, каб забясьпечыць нашы запатрабаваньні, а на справе нават трох скончыўшым піяністым не знайшлося працы па спэцыяльнасьці. Вытворчай працы для студэнтаў няма.

Паўстае пытаньне. Ці звядзецца наша пролетарская маса ісьці ў Музтэхнікум, каб правучыўшыся тэхнікуму. Трэба разгарнуць вытворчую працу на мастацкія прадпрыемствы і па клюбах у харавых і музычных гуртках.

Шмат яшчэ якіх мерапрыемстваў трэба зрабіць адпаведным органам, каб план пяцігодкі Галоўмастацтва не застаўся толькі на паперы, а быў праведзены ў жыцьцё.

Пры Музтэхнікуме існавала балетная кляса, у якой налічвалася каля 40 асоб, большасьць з якіх па соцстановішчу зьяўляліся дзецьмі рабочых, і атрымлівалі стыпэндыю на працягу чатырох год. У мінулым годзе балетную клясу чамусьці ліквідавалі. Вучні гэтае клясы прымушаны былі ісьці на розныя курсы, прадпрыемствы, а некаторыя для працягу вучобы паехаць у іншыя гарады. Зараз пры драматычным тэхнікуме, які можа адчыніцца, а можа і не, зноў мяркуюць адчыніць балетную клясу. Зноў будзе набор—мала падрыхтаваных і нават без усялякай падрыхтоўкі таму, што ранейшыя вучні заняты ўжо іншымі справамі.

М. Ф.

Кооперацыя СССР сустракае міжнародны дзень кооперацыі вялікімі посьпехамі

МАСКВА, 4. Савецкая кооперацыя сустракае дзень кооперацыі на новым этапе. Дапамога дзяржавы, партыі і профсаюзаў прывялі да хуткага росквіту кооперацыйнага руху СССР. За апошнія два гады спажывецкая кооперацыя амаль падвоіла склад сваіх пайшчыкаў. На 1-е чэрвеня 1930 году колькасьць пайшчыкаў дасягнула 44 мільёнаў чалавек. На рабоче-гарадзкой сеткі аб'яднана 14 мільёнаў чалавек. Паявыя капіталы усёй спажывецкай кооперацыі Саюзу на 1-е чэрвеня дасягнулі 578 мільёнаў рублёў, супроць 181 мільёну рублёў на 1 кастрычніка 1928 году.

У галіне пашырэньня сваёй харчовай базы спажывецкая кооперацыя зрабіла надзвычайна многа. За[сея]на ў гэтым годзе звыш 4[...] тысяч га пад агароды. Орган[і]заваны агромністыя птушкагадоўчыя гаспадаркі і племянныя рассадні[кі]. Аднак нельга лічыць, што ко[]опэрацыя поўнасьцю справіла[]ся з работай па забесьпячэньню рэальнай зарплаты рабочых.

Вялікая работа праробленя ко[]опэрацыяй у галіне хлебапячэньня і грамадзкага харчаваньня. К кан[цу] гэтага году будзе дзейнічаць 10[...] мэханічных хлебазаводаў [з] агульнай прапускной здольнасьцю некалькі дзесяткаў тысяч тон пе[]чанага хлеба. Прыступілі да ра[]боты 28 фабрык-кухань, як[ія] адпускаюць рабочаму спажыў[цу] некалькі сот тысяч абедаў у дзе[нь].

НЯМЕЦКІ ПРОЛЕТАРЫЯТ ПРОТЭСТУЕ

СУПРОЦЬ СЬМЯРОТНЫХ ПРЫСУДАЎ НАД Т[Р]ЫМІ КОМСАМОЛЬЦАМІ У ПОЛЬШЧЫ

Ня гледзячы на забарону капіталістых, сусьве[т]ны зьлёт пралетарскіх дзяцей адбудзецца

Кампанія протэсту супроць закону аб со[]цыяльным страхаваньні за кошт рабочы[х]

Парыж, 3. Француская компартыя і унітарныя профсаюзы разгарнулі шырокую кампанію протэсту супроць уступіўшага ў сілу закону аб соцыяльным страхаваньні за кошт рабочых. Компартыя і рэволюцыйныя профсаюзы заклікаюць рабочую клясу патрабаваць выплаты поўнай зарплаты без усялякіх адлічэньняў. На шмат якіх прадпрыемствах у Парыжы і ў провінцыі адбываюцца забастоўкі рабочых хімічнай прамысловасьці супроць новага закону. У порце Онфлер пры Гаўры адбыўся мітынг протэсту, на якім 400 неорганізаваных рабоч[ых] аднагалосна далучыліся да лёзунг[аў] унітарных профсаюзаў. У Бор[до] адбыліся два масавых мітынгі п[ро]тэсту, па сканчэньні якіх докер[ы] наладзілі перад біржай працы пу[б]лічнае спачэньне вокмак з сьп[е]ваньнем інтэрнацыяналу. У Бор[до] забаставалі некалькі тысяч докер[аў]. У Парыжы на мітынгу 2.000 ра[бо]чых і служачых муніцыпальн[ых] прадпрыемстваў ухвалілі сабра[ць] сродкі для пасылкі делегатаў [на] конгрэс Профінтэрну ў Маскве.

Забастовачны рух пашыраецца

Паліцыя жорстка зьб'вае бастуючых рабочых

ЭСЭН, 3. На заводах Крупа бастуюць 8 цэхаў. Тысячныя забастоўкі пачаліся і на іншых прадпрыемствах. Рэдактар мясцовай соц.-дэмократычнай газэты імкнуўся выступаць на некаторых сходах бастуючых, але абураныя рабочыя яго адусюль прагналі. У Бергварк прыбыў вялікі нарад паліцыі. На гэтую провокацыю рабочыя адказалі організацыяй рабочай самаабароны. У Мюльгэйме агульныя сілы прадпрыемцаў, соц.-дэмократычных і одлавскіх профбюрократаў удалося прымусіць дзьве трэція часткі бастуючых стаць на работу. Сёньня неслыя нарады паліцыі занялі заводы Мюльгэйма. Паліцыя жорстка зьбівае бастуючых рабочых.

Супроць фашысцкай дыктатуры і падрыхтоўкі вайны з СССР

ВАРШАВА, 3.—Прыбыўшыя на вакзал у Саснаўцах рабочыя прывіталі навабранцаў і былі спатканы зрамовою навабранца, які заклікаў сваіх таварышоў змагацца супроць фашысцкай дыктатуры і супроць падрыхтоўкі вайны з СССР. Спроба паліцэйскіх арыштаваць некаторых рабочых спаткала рашучы адпор з боку навабранцаў. Між навабранцамі і прыбыўшай на дапамогу паліцыяй адбылася сутычка, у часе якой было ранена двое навабранцаў.

Дэманстрацыя протэсту пролетарыяту Лейпцыгу

супроць сьмяротных пр[ы]судаў над трыма комса[]мольцамі ў Польшчы

БЭРЛІН, 3.—Рэволюцыйныя [ра]бочыя Лейпцыгу наладзілі пе[рад] памяшканьнем польскага конс[уль]ства дэманстрацыю протэсту [су]проць сьмяротных прысудаў вы[не]сеных трох польскім комсамольц[ам] за распаўсюджваньне лістовак. [Дэ]монстранты разьбілі шыбы па у[сіх] вокнах будынку консульства.

Капіталістыя імкнуцца с[ары]ваць другі сусьветны зьл[ёт] пролетарскіх дзяцей

БЭРЛІН, 3. Камітэт па падр[ых]тоўцы сусьветнага зьлёту пролет[ар]скіх дзяцей у Нямеччыне—у су[вя]зі з забаронаю зьлёту ў Гале,—[заяві]ў, што другі сусьветны зь[лёт] дзяцей рабочых і сялян усё-[ткі] адбудзецца, калі не ў Гале, дык ў іншым месцы.

Комуністычная партыя Нямеччыны расьце і мацнее

БЭРЛІН, 1.—За адзін дз[ень] 30-VI у выніку вярбовачн[ай] кампаніі, у Рурскай вобласьц[і] ў компартыю ўступіла 3[...] чалавек. Апроч таго, заверб[а]вана 843 новых падпішчык[і] комуністычнага друку і 2[...] новых членаў МОПР'у.

Адказны рэдактар Рэдколегія

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599